

for denne Vares Vedkommende, som er saa forskellig fra dem, vi plejer at arbejde med ved Reguleringen, og med Hensyn til hvilken Handelén er spredt paa saa mange Hænder, er Aarsagerne til og Virkningerne af en saadan Lov ikke saa lige til. Jeg tror, det er rigtigt, at vi Landbrugsrepræsentanter herinde anstrenger os for saa nøgternt og reelt som muligt at sige vor Mening om Virkningerne af denne Lov overfor vort eget Erhverv, thi derved vinder vi Ret til at kritisere, naar andre Erhvervs Indehavere ensidigt uden at tage alle Forhold med i Betragtning fremsætter Paastanden om, at man gør dem Uret ved foreliggende og gennemførte Lovforslag. Ved uberettiget Paastand om, at et Erhverv lider Uret, opnaar man kun at skabe Utilfredshed hos de paagældende Erhvervs Indehavere.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, som det nu foreligger, til hurtig Fremme.

Raffnsøe: Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til, hvad Hr. Pinstrup udtalte om det foreliggende Lovforslag, og jeg skal derfor indskrænke mig til at fremsætte nogle faa Bemærkninger. Eksportafgiften er, som Hr. Pinstrup sagde, blevet fordoblet, og jeg finder absolut, at det er en bred Rem at skære ekstra ud af Landbrugets Ryg, hvad Indenrigsministeren jo ofte har Lyst til at gøre. Naar der i Lovforslaget staar, at der skal betales 14 Øre pr. kg levende Vægt baade af levende Dyr og af Slagteaffald og Kød, skal jeg bemærke, at jeg er ikke ganske klar over, hvorledes Afgiften af Slagteaffald og Kød efter levende Vægt skal beregnes, men det faar vi formodentlig Oplysning om i det kommende Udvalg. Naar der til Efteraaret skal nedsaltes Flæsk, vil jeg anse det for uheldigt, om dette overlades til de enkelte Kommuner; jeg mener, at det korrekteste vil være, at Staten træffer Aftale med de bestaaende Slagterier og lader dem nedsalte Flæsket. Man risikerer da ikke de Kalamiteter, der indtraf sidste Vinter, idet en hel Del Flæsk nogle Steder blev fordærvet, og man risikerer ikke, at Provinsbyerne faar Ordre til at aflevere det gode Flæsk, som deres Slagterier har nedsaltet, til København og modtage noget mindre

godt derfra (*Indenrigsministeren* [Rode]: Det er heller ikke sket). I Kolding var der i det mindste stor Utilfredshed med, at de maatte aflevere deres gode Flæsk og modtage noget daarligt Flæsk fra København; det har jeg direkte fra Formanden for Kolding Andelssvineslagteri.

Den finansielle Side af Lovforslaget skal jeg ikke komme nærmere ind paa; den er i nogen Grad belyst af Hr. Pinstrup, og derom vil vi formentlig faa mere at vide i det kommende Udvalg. I Bemærkningerne til Lovforslaget har Indenrigsministeren ganske rigtigt peget paa, at den knappe Høst i 1917 medførte en Nedgang i Svineproduktionen. Aarsagen laa imidlertid ikke alene i den knappe Høst, men ogsaa i den knappe Maksimalpris, der var sat paa Flæsket. Den Anskuelse, Indenrigsministeren fremsatte, at den kommende Kornordning vil bringe Svineproduktionen frem igen, vil han antagelig komme til at ændre, thi Udsigterne for Høsten er ikke væsentlig bedre, end de var i Fjor ved denne Tid. Kornordningen var baseret paa en normal Høst, i det mindste blev det den Gang udtalt, at vi maatte kunne vente normal Høst. Det tror jeg imidlertid ikke, vi kan, saa længe Krigen varer, thi flere af de Forhold, som betinger en normal Høst, er ikke altid til Stede. Den allervigtigste Faktor, paa hvilken vi absolut ingen Indflydelse har, er Vejrliget, men hvad der ogsaa er af overordentlig Vigtighed for Landbruget er Gødnings-spørgsmaalet, og det er vi heller ikke Herrer over. Vi kan ikke faa Tilførsler udefra, naar undtages maaske en lille Smule Kali og Norgessalpeter; der er ingen Udsigt til, at vi kan faa tilført Superfosfat, og enhver praktisk Landmand ved, at det ikke nytter at give Jorden de to Plantenæringsstoffer: Kvælstof og Kali, naar det tredie, Fosforsyre, mangler. Det er derfor en Livsbetingelse for Landbruget at producere saa megen animalsk Gødning som muligt, og dette sker kun gennem Opretholdelse af Besætningerne. Ifølge den i Aar gældende Kornlov kan man med de nuværende Høstudsigter gaa ud fra, at Landbruget vil komme til at aflevere saa godt som hele Avlen til Staten, blot med Undtagelse af Foder til Hestene og det nødvendige Sædekorn. Der er altsaa ikke